

INNHALDSFORTEGNELSE

Nygaards Bataljons marsj	4
Sang til Eldre Nygaardsgutteres Forening	5
Ja, vi elsker dette landet	6-7
Kongesangen	8
Bergenssang	9-10
Utsikt fra Fløien	11
Dræggens Buekorps marsj	12
Nordnæs Bataillons marsj	13
Den første stiftelsesdag	14
Stiftelsesdagen 1863	15
Slå trommen, løft fanen	16
Ved faneavsløringen 17. mai 1901	17
Nygaards Bataljons 50-årsjubileum	18
Nygaards Bataljons 60-årsjubileum	19
Sang ved stifterens grav	20
Fagert lå Nygaards' løvkronede buer	21
Oppsang for Nygaards Bataljon	22
Parkvisen	23
Nygaards Bataljon 75 år	24-25
Landturssang for Nygaards Bataljon	26
Sang til nygaardsjentene	27-28
85-årsdagen - 18. april 1942	29
90-årsjubileet - 18. april 1947	30-31
Bauekorpsgutten	32-34
100-årsjubileet - 29. april 1957	35
Nygaards Bataljons 100-årsfest	36
Felles gamlekarfest	37-38
Atter marsjerer - fellesfesten 1968	39
Turvisen for Fellesturen i 1969	40
Nygaards Bataljon 120 år	41
Nygaards Bataljon 125 år	42
Hymne til buekorpsbevegelsen	43
Nygaards Bataljons hovedkvarter	44
Kort om komponistene og tekstforfatterne	45

NYGAARDS BATALJONS MARSJ

Hurra for Nygaards Bataljon!
Vai fritt vår stolte, frie fane,
vårt merke vær på ærens bane,
i disiplin og instruksjon.
I ungdoms glede hjertet luer,
når flaggets gyldne kraft vi skuer.
Det over unge, friske sinn
skal vifte håpets forårsvind.

Vår bataljon i mange år,
på nippet var seg selv at glemme,
men så en freidig samlerstemme,
til lyd for saken atter slår,
og kaller Nygaardsgutter sammen
til våpenlek i gavn og gammen.
Han samler skarene på nytt,
hurra for ham, for Johan Blytt!

Hurra, hurra for hver en gutt,
som hevder bataljonens ære,
som frisk og fri dens navn til bære,
i lek og alvor, støtt og trutt.
La år for år oss fremad stevne,
og kjempe etter beste evne,
så at vårt flagg med glansens vekt,
i arv kan gå til neste slekt!

Tekst: Didrik Grønvold (1855-1928)
Melodi: Julius Woldsdal (1869-1952)
Utgitt: 1890

SANG TIL ELDRE NYGAARDS- GUTTERS FORENING

Når ENF nå runder år,
i trofast vern om bataljonen,
la oss til hyllest stemme tonen,
med takk for svundne gode år.
Du samlet oss i opp- og nedgang,
sto klar til dyst i mot- og medgang.
I alt du ble det midtpunkt som
vi Nygaards-eldre kretset om.

Et varig vennskap uten brist,
den sanne sportsånd gagn og styrke.
En "good-will" selv i dagens yrke,
har preget deg fra først til sist.
En krets av staute idealer,
hvor samhold, kløkt og tro befaler,
har prøvd å holde stien klar,
for nye slekters fotefar.

Av ønsker har vi særlig ett,
at det blir fortsatt krav og mening.
At ENF er en forening,
parat til hjelp når den blir bedt.
Må fremtidsplaner bli gjort sanne,
må folk av ære, stolt av landet,
stå vakt om Norges frie flagg
for evig - som de gjør i dag.

Tekst: Else Vedeler (1910-1990)
Melodi: "Nygaards Bataljons marsj"
Utgitt: 1947

JA, VI ELSKER DETTE LANDET

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker,
på vår far og mor,
og den saganatt som senker
drømmer på vår jord.

Dette landet Harald berget,
med sin kjemperad,
dette landet Håkon verget,
medens Øyvind kvad;
Olav på det landet malte,
korset med sitt blod,
fra dets høye Sverre talte,
Roma midt i mot.

Bønder sine økser brynte
hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs kysten lynte,
så den lystes hjem.
Kvinner selv stod opp og strede,
som de vare menn;
andre kunne bare grede,
men det kom igjen!

Visstnok var vi ikke mange,
men vi strakk dog til,
da vi prøvdes noen gange,
og det stod på spill;
thi vi heller landet brente,
enn det kom til fall;
husker bare hva som hendte
ned på Fredrikshald!

Hårde tider har vi døyet,
ble til sist forstøtt;
men i verste nød blåøyet,
frihet ble oss født.

Det gav faderkraft å bære
hungersnød og krig,
det gav døden selv sin ære -
og det gav forlik.

Fienden sitt våpen kastet,
opp visiret fór,
vi med undren mot ham hastet;
thi han var vår bror.
Drevne frem på stand av skammen
gikk vi søderpå;
nu vi står tre brødre sammen,
og skal sådan stå!

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet
så vi vant vår rett.

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem,
furet, værbit over vannet
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson (1832-1910)
Melodi: Rikard Nordraak (1842-1866)
Utgitt: 1863

KONGESANGEN

Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot,
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din ånd,
knytt med din sterke hånd,
hellige troskapsbånd,
om folk og drott.

Høyt sverger Norges mann,
hver i sitt kall, sin stand,
troskap sin drott.
Trofast i liv og død,
tapper i krig og nød,
alltid vårt Norge lød,
Gud og sin drott.

Tekst: Gustav Jensen (1845-1922)
Melodi: Jean-Baptiste Lully (1632-1687)

BERGENSSANGEN

Jeg tok min nystemte cithar i hende,
sorgen forgikk meg på Ulrikens topp.
Tenkte på bauner, om de skulle brenne,
og byde mannskap mot fienden opp.
Følede freden, ble glad i min ånd,
og grep til min cithar med lekende hånd.

Verdige, gamle, gråskallede bjerge,
I, som omgjerde min fedreneby,
I, som så mangen en torden avverge,
og sønderbryte elektriske sky!
Yndig er dalen, I hegne meg inn,
og forår og dalen oppleve mitt sinn.

Herfra fortryllende syner jeg skuer,
Lungegårdsvannet, den slette så blå,
Nygårdsalléens løvkronede buer,
der under prydede skjønne at gå,
der omkring Markens dens festlige drakt,
det gull i det grønne den blomstrende prakt!

Tett ved meg Alrikstads dobbelte slette,
kongeborg fordum og brukbar til strid,
skjønn av naturen, om fortrinn vil trette
med selve Nygård, som prunker med flid,
der løp fra Svartedik skummende å,
der så jeg møllehjul flittig at gå.

Bedre frem Bergen, det handelens sete,
strekke arme om seilbare våg.
Derhen høyfarmede jekter med glede
rustes hver sommer til dobbelte tog;
derfra går skibe så vide om land;
der kjøper, der selger, der handler hver mann.

Der ser jeg skoven av masterne høye,
handlende stuers bredvaiende flagg;
vippebom ser jeg sig flittig at bøye,
flittig at heve – tangenternes slag
på dette handels klaver gav musikk,
og vare av skuterne dansende gikk.

Nu tok jeg vann av den springende kilde.
Her utav oldtidens kjempeslekt drakk.
Når de lykkønske sitt fedreland ville,
sverdet av skjeden tillike de trakk.
Ve! den, så sang de, så synger jeg og,
den nidding, som sverd imot fødeland drog.

Freden, o! Bergen! din rede beskjerme,
sommeren krone hver aker med brød!
Ilden og sverdet deg aldri fornærme,
havet deg åpne sitt fruktbare skjød!
Da mellom bjergene syv skal du ståe,
når nybaket kjøbstad i luften må gåe.

Jeg drakk den skål, som meg Ulriken skjenkte,
drikk den samme, I, som have vin!
Hver, som oppriktig mot fødeby tenkte,
lot denne munterhets skål være sin.
Held for vårt Bergen, for fødeland held!
Gid allting må blomstre fra fjære til fjell!

Tekst: Johan Nordahl Brun (1745-1816)
Melodi: Jean-Baptiste Lully (1632-1687)
Utgitt: 1791

UTSIKT FRA FLØIEN

Jeg hilser deg, du stolte by blant fjelde,
du Kyrres gamle, minnerike stad!
Du by med duft fra Norges sagavelde,
deg vier jeg mitt enkle hylningskvad.

Og aldri så jeg sydens solblå våver,
så skjønn som deg, du fagre Puddefjord.
Som fylte meg med fryd hver gang jeg over,
din bølge gled mot elsket fedrejord.

Jeg hilser deg når solens glans forgyller,
din sommers blomsterflor omkring din favn.
Og hele dalen i et gullslør hyller,
da mangler min begeistring ord og navn.

På verdensreden nå til sene tider,
i Norges banner vevet er ditt navn.
Se frem i rommet skuten mektig glider,
og navnet Bergen lyser fra dens Stavn.

Som nå du står i fagrest bryllupssmykke,
en eventyrets kongedatter lik.
En bønn om fremgang, heder, seir og lykke,
steg opp til lysets guder varm og rik.

Jeg elsker deg, du havets kongedatter,
med Merkurs gudestav i løftet hånd.
I regn, i tåke og i solskinnslatter,
jeg knyttet er til deg med blodets bånd.

Tekst: Henrik Jansen (1877-1923)
Melodi: Thorvald Nielsen
Utgitt: Ukjent

DRÆGGENS BUEKORPS MARSJ

Når i den lyse vår,
de gamle fjell i solskinn står,
og allting springer ut
i nytt og herlig skrud,
da klinger våpengny
i Olav Kyrres kjekke by,
og mangen kinn blir varm
ved trommens skarpe larm.

Langs fjordens vakre blå
og over skrenter, ville, grå,
der kommer fyr på fyr,
det myldrer og det kryr.
Til sist du ser en hær,
med sabel, bue og gevær,
og over all dens sverm,
slår fanen ut sin skjerm.

Den har ei stiftet ondt,
men øver bare nyttig dont,
thi mang en døsig kropp
her strammes prektig opp.
Her lærte Per og Pål,
at treffe blinken på sitt mål,
og rope godt hurra,
slikt kan man kalle bra.

Og derfor et hurra,
for korpsets første vårdag da,
som knoppen ut det brød
av Dræggens lune skjød.
Gid det må trives godt,
så alle både stort og smått,
kan gå i samme takt
mot målet uforsagt.

Tekst: Konrad Dahl (1843-1931)
Melodi: Adolf Hansen (1852-1911)
Utgitt: 1878

NORDNÆS BATAILLONS MARSJ

Vi hyller Nordnæskorpsets merke,
oss tegnet for det unge, sterke;
det Nordnæsguttene vil lære,
de første blant de unge være,
og viljen derpå rette:
seg stadig større mål at sette,
vårt eget flagg, vårt eget flagg,
som så så mang en hedersdag
og alltid hevder kjekt sin sak!

Det merke vil vi trofast hedre,
i all vår ferd og stadig bedre;
det ildnet har vår ungdoms tanke,
fått hjertet mere raskt at banke;
i det det svundne minnes,
det peker mot, hva enn skal vinnes,
vårt eget flagg, vårt eget flagg,
som så så mange hedersdag
og alltid hevder kjekt sin sak!

Tekst: Kristian Bing (1862-1935)
Melodi: Adolf Hansen (1852-1911)
Utgitt: 1893

DEN FØRSTE STIFTELSESDAG

Den dag i dag for første gang,
vi som en festdag ære,
derfor til pris vi denne sang,
av hjertets rot frembære,
da stiftet ble vårt gjeve lag,
med bue, kogger, pil og flagg,
da oss det ble en frydfull sak
på Nygaard eksersere.

Ja, venner, Oscarstenere!
Vi ville rett oss fryde,
ved sangen og kanonerne,
som vidt og bredt skal lyde.
Ja, flagg, vift stolt fra Oscarsten!
Kanoner, sang, kall til hver en,
som er vårt korps en trofast venn.
La ham med oss seg fryde!

Og så et ord til slutning vi,
for korpset bør utsige.
Enhver, som kan, han stemme i,
ei nogen tonen svike.
Ja, gid det lenge må bestå,
så at det heder kan oppnå.
Det mot hver fiende seg stå,
og ei for noen vike!

Tekst: Wilhelm Frimann Meyer (1843-1910)
Melodi: "For Norge, kjempers fødeland"
Utgitt 1858

STIFTELSESDAGEN 1863

I fredens dage tenker vi,
at ufred snart kan hende,
at gode tider er forbi,
at fred til krig kan vende,
Derfor i fredens tid nytt på .
det alvor rett at øve.
At ei til skamme du skal stå,
når du dit mot skal prøve.

For Norges unge gutters kraft
vi denne sang istemme,
og blir i spøken alvor lagt,
det vil vår gjerning fremme.
Her stande vi med bue, streng,
mens pile er i hånden.
Soldaten er jo blot en dreng,
men kraft der er i ånden.

Vi synes skiven ryster alt,
av skrekk for våre våpen,
og hvis den blot til jorden falt,
var helteveien åpen.
Vi stormer frem i tett geledd,
for seiersplass at tage:
nå kamerat, det er beskjed,
til dådrik fremtidsdage!

Ja, gamle Norge, end kun ung,
er dine bueskytter,
og blir deg tiden en gang tung,
at trekkes med, fribyter.
Da gi, hva ungdom øver nu,
din uvenns mot må temme,
og du skal engang glad ihu,
ei skytterlaget glemme.

Tekst: Martin J. Nielsen
Melodi: "For Norge, kjempers fødeland"
Utgitt: 1863

SLÅ TROMMEN, LØFT FANEN

Slå trommen, løft fanen og raskt i gevær,
og fremad som gode soldater!
Vel må vi oss kalle en liten hær,
vi har ikke seksfots krabater.
Men gutter, vi har både hjerte og mot
at ofre for Norge i nøden vårt blod!

Se, derfor begynte vi tidlig at gå
i faste kolonner og rekker.
Vi ville den kjekke holdning nå,
som tillit til ungdommen vekker.
En liten hær, som står uforsagt,
det er jo fedrelandets beste vakt.

Så drager vi ut på vår glade tur
med vårdagens friske tanker.
Vi jubler mot solen, vi ler av en skur,
vårt hjerte soldaterfast banker.
La skumlere kalle det for børnelek,
vi jager dog hver, som bataljonen svek.

Slå trommen, løft fanen og raskt i gevær
og fremad som kjekke gutter!
Fra forår til forår vokser vår hær,
og aldri dens saga slutter.
Thi hvis vi engang bliver brave som menn,
da skal den få æren og takken igjen.

Tekst: Olav Lofthus (1847-1894)
Melodi: "Mens Nordhavet bruser"
Utgitt 1890

VED FANEAVSLØRINGEN 17. MAI 1901

Der var sommer og sol, der var varme,
da for første gang buen ble spent.
Det var stål i de margfriske arme,
som til kappstevnet den gang ble sendt.

Det var gutter, som hedret sin fane,
holdt den høyt, holdt den fast hvor det gjaldt.
Som, når plikten til kamp måtte mane,
aldri sviktet - var med over alt.

Thi med æren som sjef våre gamle,
under banneret tro sluttet opp.
Det var lett slike karle at samle,
i en enig, en seirende tropp.

Og den arv er vi stolt av at eie,
dette minne om fortidens verd.
Kaster glans over fremtidens veie,
hvesser motet til videre ferd.

Hil vår fane, når sløret nu faller!
Hil hver flik, hil hver fold, hil hver tråd!
Den til fedrenes idrett oss kaller,
vinker fremad til lysende dåd.

Vi er børn, men det ord vi dog lover,
kommer alvorets krav fra vårt land.
Det skal sannes, hva her vi nu lover:
bak hvert løfte, hvert ord, står en mann.

Tekst: Wilhelm Frimann Meyer (1843-1910)
Melodi: "Dei vil alltid kyta og klage"
Utgitt: 1901

NYGAARDS BATALJONS 50-ÅRSJUBILEUM

Nu har vi lov til at synge opp -
vårt jubileum krever kraftig lunge.
La oss da samles i sluttet tropp,
så sangen mektig runge!
Vi føler alle oss så fri, så lett -
en plikttro gutt seg aldri klager trett.
Vi lar stå til - fremad vi vil:
all fremtid eier jo de unge.

Dog, det er godt helt fra barneår,
at la seg strengt disiplinere;
thi vidt forskjellig er livets kår:
vi får ei alle kommandere.
Men samhold, enighet - det må der til;
thi ellers fred og glede står på spill:
Den abc - den tar vi med,
når vi skal ut og eksersere.

Hør trommevirvlen! Vi iler til,
for smukt i orden at stille.
Det går så lett etter sluttet hvil -
det gjelder bare at ville.
Når bataljonen så på linje står
og eksersisen con amore går,
svulmer vårt bryst av liv og lyst -
vi føler: oss skal intet skille.

Ja, da vi synes oss riktig sterk -
det følger jo med enighede.
Vi drømmer kanskje om stormannsverk,
hvis der blir fare for freden.
Men ett er sikkert: hva vi evne kan,
vi vie til vårt elskede fedreland.
Norge forvisst først dog og sist!
Det kjernen er i jubel-gleden.

Tekst: Wilhelm Frimann Meyer (1843-1910)
Melodi: "Når våren ånder på li og fjell"
Utgitt: 1907

NYGAARDS BATALJONS 60-ÅRSJUBILEUM

Nu blusser der vår over Bergens by,
den by, som vi alle har kjær.
Nu banker der hjerter, og blick påny
blir blanke i mindernes skjær;
Nu benkes hver ringe- og rangsperson,
av Nygaards vår gamle og tro nasjon,
til fest for vår elskede bataljon.

Dit levnetsløp var som hvert års april,
vi vet den er ikke så blid;
der møtte ei bare deg sol og smil,
men regnvær og snestorm og strid.
At fremad i feide, så vel som fred,
du seierrikt brøt vei - det vi alle vet;
i tro på din livssommers herlighet.

Du bar, veteran, til vårt felles held,
den sunne og blodfriske strøm,
april-dagens kraftkilde i deg selv,
derfor sprang der dåd av vår drøm.
Og rundt om din ære stod uforsagt,
med vårdagens lysende håp i pakt,
din unge, din trofaste fanevakt.

Så hilser vi deg på din hedersdag,
du 60 års livsglade venn;
vi hyller deg høyt i vårt vennelag;
I deg kom vår barndom igjen.
Gid alltid det peke dit blanke stål,
som før, mot de strålende seirens mål,
Giv akt, Bataljonen sin hedersskål!

Tekst: Henrik Jansen (1877-1923)
Melodi: "Der stod sig et slag udi Kjøgebugt"
Utgitt: 1917

SANG VED STIFTERENS GRAV

Vi samlet er nå på din grav,
ditt minne å hedre, vår stifter.
Vi takker deg for alt du gav,
det står om tider skifter.
Du gav et godt eksempel på,
hvordan en nygaardsgutt skal være,
vi håper alle at vi må,
ditt navn og Nygaards ære.

Tekst: Ukjent

Melodi: "På Eidsvold stander en sagahall"

Utgitt: Ukjent

FAGERT LÅ NYGAARDS' LØVKRONEDE BUER

Fagert lå Nygaards' løvkronede buer,
den gang da strøket fikk krigersk tendens.
Render i bukser og blåbånd om huer,
alt i det blå var deres kvintesens.
:/: Pytt, sa Blytt, eg é ikkje bange :/:
Kraften og motet har hjulpet så mange,
her er vi aldri blitt for tiltroen lens!

Stundom dro gutter seg falskelig undav,
somme drog i Dræggen og andre drog på nes.
Men det var sikkerlig bare på grunn av
de var om bagbord for tung i sin sess.
:/: Pytt, sa Blytt til storkaren Hammer :/:
Store Johan, han slo med sin hammer -
Nu tør du bare sitte hjemme hos mor!

En gang i nittenårhundred og seksten,
ble der på Nygaard et helt mytteri.
Guttene foretrakk at ta pikkeleisten,
heller end gå i militært slaveri.
:/: Pytt, sa Blytt, eg é ikkje bange :/:
nest' år jeg tenker der kommer sa mange,
at vi må utkaste ni og tretti.

Nest' år opprandt med snakk og med skriving.
Diktning og taler som var det Jonas Rein.
Selv Lyder Sagen han fikk det med hiving,
der han lå fredelig stilt under stein.
:/: Pytt, sa Blytt, til krigersk Lie'n :/:
la gutten på stående fot kjente svien,
aldri må gutter på Nygaard bli klein.

Tekst: Klaus Nordang
Melodi: "Pål sin høner"
Utgitt: Ukjent

OPPSANG FOR NYGAARDS BATALJON

Vi er Nygaardsgutter glade,
hei falleri, fallerullan å.
Både kjuagutt og sprade,
hei falleri, fallerullan å.
På Nygård og på Møhlenpris,
der driver vi vår eksersis.
Ja, vi er Nygaardsgutter alle,
hei falleri, fallerullan å.

Fremad går vi på vår vandring,
hei falleri, fallerullan å.
Ingen mukking, ingen klandring,
hei falleri, fallerullan å.
Og møter vi en stril i blant,
vi hilser ham med spøk og ant'.
For vi er Nygaardsgutter alle,
hei falleri, fallerullan å.

Har vi først fått kjeften åpen,
hei falleri, fallerullan å.
Bruker vi helst den som våpen,
hei falleri, fallerullan å,
Men beina har vi dog parat
og ingen av oss er vel lat.
For vi er Nygaardsgutter alle,
hei falleri, fallerullan å.

Nygaardsguttene har tonen,
hei falleri, fallerullan å,
lenge leve bataljonen,
hei falleri, fallerullan å,
Den har lært oss mangslags godt,
eksersisen må gå flott.
For vi er Nygaardsgutter alle,
hei falleri, fallerullan å.

Tekst: E. Borge
Melodi: Gammel folkevis
Utgitt: 1922

PARKVISE

Når Nygaardsgutten skal ut for å sprade
sammen med damen, vi vet hvor han går.
Da går han bortover Welhavensgate
og inn i Parken, især når det er vår.
Nygaardsgutt, om kvelden du henter
din småtøs i blant Nygaardsjenter.
I Parken du kjenner, de mørkeste grender
og dit hen du vandrer, især når det er vår.

Og Nordnæsgutter og Nordnæs-småtøser
og Nordnesparken, den kjenner man godt.
Ute på Nordnes, fra smau og fra knøser
de spankulerer i Parken så flott.
Parken er berømt i vår by den
der man lett fra Nordnes kan ty hen.
Der leves livet, og der er man blivet
litt for seg sjøl, især når det er vår.

Selv ut i Dræggen der har de en flate
som er bedekket med gress og med trær.
Riktignok ligger den mitt i en gate
dog for hver Dræggegutt Parken den er.
Dræggegutten og hans venninne
har nok vandret der mangesinde.
På Parkens benker, man kjærlighetslenker
binder og knytter, især når det er vår.

Tekst: Ukjent
Melodi: "Pål sine høner"
Utgitt: 1930

NYGAARDS BATALJON 75 ÅR

Nygaardsgutter, vær vel møtt!
Vi vil sammen ta et gløtt,
sånn tilbake litt i tiden som er svunden.
Meget er vel gått i grav, men det blomstrer nu derav.
Våren selv er med i denne høytidsstunden.

Nygaardstifternes honnør,
det er som seg hør og bør,
deres minne vil bestandig blant oss være.
Men hør, Nygaardsgutter, lytt: Vi har enn vår Johan Blytt,
som vi alle først og sist i kveld vil ære.

Vi har minner, alle vi,
som i kveld oss drar forbi,
under trommers klang og Nygaards gamle fane.
Vi var også ung engang, var på landturer med sang,
disse minner kan ei tiden fra oss rane.

Var vel alt ei flott som nu,
gikk vi stolte - jeg og du -
og vi ranket oss og følte oss som ingen.
Var geværene av tre - de var gode nok for det.
Det var Alvoret i leken som var tingen.

Johan Hammer, det var kar,
slik en sjef i by'n ei var!
Under hannes blick vi sto som lys i staker.
Må som rimsmed her i kveld, jeg få takke ham litt selv,
samt vår Tresselt - verdens beste trommeslager.

At vi kjekke karer er,
det vi rundt omkring oss ser,
og en rad av disse er en lyst å nevne.
Se Nordgreen'ene står grønn - arven går fra far til sønn.
Hammer'ne som brødre hadde samme evne.

Jacob Kjelland - fanens mann,
ingen spenstig - flott som han,
gikk paraden - medens pikehjerter danset.
Og alt folket stod og så, mens soldatene de små,
av begeistring under giv akt knapt seg sanset.

Ja, vi nevner vekk i fleng,
av den gode, gamle gjeng:
Sigurd Olsen, Nygaards tambur av de store.
Samt Vedeler'ne med fler - ere menn av samme hær -
som for Nygaards alt av alle krefter gjorde.

Dog, i denne store stund,
skal ei glemmes av vår munn:
Nygaardspiken, som er søt som ingen annen.
Hun skal også minnes høyt - med en sterk og breddfylt støyt.
Reis jer! Drikk for henne, henne! Hele banden.

Så til gammen og til fest!
Godt humør er innbudt gjest -
og for jubilanten vil vi glasset heve.
Tømmer det med takk for år - den gang selv vårt liv var vår.
Rett, giv akt! Vårt kjære, gamle Nygaard leve!

Tekst: Theodor Engebø (f. 1879)
Melodi: "Opp i Fjellveien eg gikk"
Utgitt: 1932

LANDTURSSANG FOR NYGAARDS BATALJON

Nygaardsgutter, æren byder,
maner oss - enhver især:
frem til vakt om Bataljonen.
For den: presenter gevær.
Vi har plikt å arven bære
som vi fikk ei blott til lyst,
frem til andre, frem til glede,
med begeistring i vårt bryst.

Fanen vinker, trommen kaller,
oss hver vår til dyst på ny.
Vi har aner, stolte minner -
vi har rot - i denne by.
Si om ei ditt hjerte røres,
når det nevnes Nygaards navn?
Selv om langt herfra du lever -
blir dog Nygård - hjemmets havn.

Ingensteds var vårens kjærtegn,
mere følt enn nettopp der.
Ingensteds to ømme arme,
tok omkring deg mere kjær.
Fylk jer da om Bataljonen,
bær den frem, i mot og med.
Slå en ring om den - I unge -
sterk av tro og kjærlighet.

Da vil Nygaards gamle fane,
blåne frem hver nytent vår,
over nye gutters glede,
inn i fremtids fjerne år.
Vi har plikt å arven bære,
som vi fikk ei blott til lyst,
frem til andre, frem til lykke,
med begeistring i vårt bryst.

Tekst: Theodor Engebø (f. 1879)
Melodi: "Norges høytidstund er kommet"
Utgitt: 1932

SANG TIL NYGAARDSJENTENE

Trommene hvirvler, musikken slår opp!
Hei, hipp hurra, det er Nygaards.
Taktfast marsjerer den sluttede tropp.
Hei kom og se, det er Nygaards!
Nu blir det moro i by'n,
for et berusende syn!

Refreng:

For, hakk i hel med korpset kommer noen gående.
Det er visst jenter, for det ligner da så slående.
Ja, det er Nygaardsjentene, de vil jo også være med,
passe på bataljonens ære og dens renomé.
De er vår store, store, store, store kjærlighet!
Ja, hele bataljonens store pryd og herlighet.

Rifler og sabler og luer og bånd,
slikt som de har ned i Nygaards.
Tromming, parade for fanen og sånt,
sånt som de gjør ned i Nygaards.
Var no' for jentene det!
De måtte ned der og se.

Refreng

Dutte er liten, men når han blir stor,
skal han begynne i Nygaards!
Tulla vil også, og sier til mor:
Jeg vil begynne i Nygaards.
Kom å bli elsket, min venn.
Elske og elskes igjen!

Refreng

Jentene smiler og nikker og ler,
når vi marsjerer i Nygaards.
Hvisker og tisker: hvor stilig de er,
de offiserer i Nygaards!
Se hvor de smiler, min venn.
Holdt! Gi! Giv akt! Smil igjen!

Refreng

Ikke en jente på Guds grønne jord,
er som de vi har i Nygaards!
Å, de er herlig, og du har mitt ord:
Alt vil de gjøre for Nygaards.
For en figur! Hvilke ben!
Er'ke hun herlig og pen?

Refreng

Nå vil vi brøle et ordentlig hurra:
Hurra for jent'ne i Nygaards.
Jenter fra Nordnæs og Dræggens er bra,
men de er flottest i Nygaards.
Crème de la crème har vi her.
Hurra for jenter! Se der!

Refreng

Tekst: Carl Olav Gram Gjesdal (1921-1996).
Melodi: Egen melodi
Utgitt: 1939

85-ÅRSDAGEN - 18. APRIL 1942

Vi roper et leve, et høyt hurra,
for Nygaards det har jo gebursdag i dag.
Ja, tenk femogåtti, det er kommet opp i,
en alder som støvets, men ung likevel.
Og stiftelsesdagen skal feires, ja vel,
vi morer oss alle, ja slår oss løs i kveld.
For tross alle vansker,
tross nedbrutte skanser,
begeistringens ild luer fritt i vårt bryst.

Fra gamlekar eldste, til yngste soldat,
fra roligste gutten, til verste krabat,
er tankene felles, hos alle det kjennes,
at våren er kommet, no ekstra er tess.
Og alle ser fanen, så ren og så blå,
og hører nok trommen, så fristende slå.
Ja, tonen og takten,
vi husker nok saktens,
på minnene lever vi bare i dag.

Men en gang vil solen nok skinne igjen.
På Nygård vi møtes til neste år, min venn.
Hør trommene kaller, kommandorop gjaller,
og Nygaards de stiller med hundrede mann.
På stiftelsesdagen er festen vel stor,
heis flagget til toppen fra syd og til nord.
Se korpset det lever,
og skal alltid leve.
For Nygaards et tre ganger tre hurra.

Tekst: Erik J. Westerlid (1912-1974)
Melodi: "Fjellsangen om Gjest Baardsen"
Utgitt: 1942

90-ÅRSJUBILEET 18. APRIL 1947

En milepel er nådd på ny,
det festes, og av trommers gny,
gjenlyder Bergens by.
Ja, Nygaards feirer 90 år,
og alles hyllest korpset får,
for alt hva det formår.
Det har gitt ungdommen tro på sitt land,
det har gitt vennskap og troskap mann mot mann.

Derfor takker vi nå bataljonen,
for de minner, de løfter den ga,
for vi lærte en gang slå an tonen
som gjør gamle og unge helt glad.
Slik vil Nygaards bestandig regjere,
og i guttenes hjerte vil stå:
Vi vil gjøre korpset vårt ære,
slutte ring om dets hvite og blå.

Hver gutt som kommer år for år,
og trofast vakt om korpset står,
vår alles hyllest får.
For Nygaards farger hevder han,
til seiren er brakt trygt i land,
han kjemper som en mann.
Og slik blir vi gutter enhver av oss her,
om håret er grånet, ja, kanskje da i sær.

Selv om utenforstående smiler,
gjør vi slik som vi mener er rett,
og hver vår vi til Møhlenpris iler,
for med korpset vi alle er ett.
Ja, for Nygaards vil alltid regjere,
og i guttenes hjerte vil stå:
Vi vil gjøre korpset vår ære,
slutte ring om dets hvite og blå.
Og så til slutning et hurra,

for korpset roper vi så glad,
at alt av verd det ga.
For fanen som så ren og blå,
oppildnet oss, vi måtte stå,
giv akt når vi den så.
Så hilser vi dem som er korpset i dag,
fra sjefen til yngste rekrutt her i vårt lag.

Kameratskapet, vennskapet leve!
Det vi lærte i korpset vårt må,
skape glede og hygge i strevet,
for vårt hjerteblads hvite og blå.
Ja, for Nygaards vil alltid regjere,
og i guttenes hjerter vil stå:
Vi vil gjøre korpset vårt ære,
slutte ring om dets hvite og blå.

Tekst: Erik J. Westerlid (1912-1974)
Melodi: "Det er Norge i rødt, hvitt og blått"
Utgitt: 1947

BAUEKORPSGUTTEN

Eg har stått i bauekorps helt fra eg var,
bare en snottagutt.
Der har eg ekseret, der har eg marsjeret,
og ble peletongsjef te' slutt.
Men tyskerne kom, og vi måtte jo då,
ligge gjeveret hen.
Eg bante på det: dokkar ska' nok få se,
at eg ska' komme en dag igjen!
Stol på det, stol på det.
For eg é en bauekorpsgutt!
Di kan nok begynne å gje meg på tryne,
men eg ska' nok greie å flå di te' slutt!
Stol på det, stol på det.
Ja, for eg e en bauekorpsgutt.
Der kommar di dage, eg kommar te bake,
og då hivar eg dokkar ut!

Eg ville te' England og vi stakk te' sjøs,
Å jøss eg ska' seie det smalt!
Med flygemaskinar og bombar og minar,
og u-båtar mest overalt.
Di fleste gikk rundt og var veldig nervøs,
men det var ikkje eg.
Då ser eg det komme,
en draberlig bombe,
som siktar direkte på meg.
Ka gjør det, ka gjør det,
ka gjør det for en bauekorpsgutt?
For eg bare tok 'an i kjæften og gnog 'an
i småbitar - før enn eg spøttet han ut.
Ka var det, ka var det,
ka var det for en bauekorpsgutt?
Di kunne ikkje nå meg, det bet ikkje på meg,
med bombar og kular og krutt.

Så kom vi te' England. Di jublet og sang,
og brølte hurra for meg.
Di dondret på trommen, og ropte velkommen:
We are very glad to see deg!
Kong Georg han kom, og han sa her har eg,
ordner så du ska' få.
Han hengte di på meg, så alle som så meg,
di måtte ta solbrillar på.
Men ka' var det, ka' var det,
ka' var det mot en bauekorpsorden?
Det skulle nok vere den stolteste ere,
det e' ikkje mangel i verden som får han.
Men, ka var det, ka var det,
ka var det for en bauekorpsgutt?
Di hadde ikkje mere, te' gje' meg a' ere.
Så tok eg i mot 'an, te' slutt.

Så kom vi te' Tyskland. Då gjømte di seg,
hele den tyske her'
Der kunne vi feire de stolteste seire,
så snart eg var kommet der ner.
Eg gikk bare foran, og bante meg vei,
uten det minste besvær.
For straks nokken såg meg,
så glante di på meg,
Og sa; kem é han der?
Kem eg é, kem eg é,
jo, eg é en bauekorpsgutt.
Eg kommar fra Bergen med Laksevågsfergen.
Då sagde Hitler "dann bin ich kaputt!"
Kem eg é, kem eg é,
jo eg é en bauekorpsgutt.
No har du fått se meg,
så no kan du gje deg,
for no é du helt kaputt.

Etter krigen.
Då engelskmenn' kom her, så ventet di spent,
stod der på plass presis.
Då han kom inn fjorden,
var allting i orden.
Te' velkomst på høvelig vis.
Og Bergenssmåtøsene pyntet seg pent,
stemningen var jo så stor.
Men straks då di så han,
så glante di på 'an.
Og så kom det skuffet i kor:
Ka é det, ka é det?
Ka é det mot en bauekorpsgutt?
Nei, du skulle sett sjanse,
og stil og eleganse,
då eg kom på broen og vinket te' slutt.
Se på det, se på det.
Se, der står en bauekorpsgutt.
Hon visste det pigen,
at han som vant krigen,
ja, det var nok meg det te' slutt.

Tekst: Peter Johan F. Christie (1912-1974)
Melodi: Britisk marsj
Utgitt: ca. 1947

100-ÅRSJUBILEET - 29. APRIL 1957

Vel møtt i blått og hvitt på Grand,
til sabelklirr og trommeklang,
med hurrarop og sang!
Vel møtt på seklets minnedag,
med faneborg og norske flagg,
i gamle venners lag!
Tider er svunnet, men minnenes ild,
ulmer i hjertet den 18. april.
Må den glød blusse opp til en flamme,
rammet inn i erindringens krans,
så den lyser i natt med den samme,
klare ild som et bål ved Sankt Hans!
La oss dvele ved dem som har båret,
våre farger i hundrede år,
mens vi hyller det kull som er kåret,
til å løfte den arv som ble vår!

Tekst: Lilla Frimann Meyer (f. 1885)
Melodi: "Det er Norge i rødt, hvitt og blått"
Utgitt: 1957

NYGAARDS BATALJONS 100-ÅRSFEST

Vi har vår her på ny,
vi har fest i vår by,
se det vrimler av blomster og flagg.
Hvis du spør: Hvorfor det?
får du straks den beskjed:
Det er Nygaards sin 100-årsdag!

Den gang starten ble gjort,
var det ikke så stort,
men de gikk på med mot og med lyst.
Det var gutter som ei lot seg skremme, å nei,
de var klar til å prøve en dyst.

Tiden gikk, fler og fler,
kom og ville bli med,
det var morro, ja visst var det så.
Eksersere, marsjere, på landtur avsted,
selv om himlen var aldri så grå.

Korpset øket fremdeles,
ved neste stasjon,
var det blitt til en hel bataljon.
Med gevær, bandolær, faner, trommer med
mer, en anseelig, flott liten hær.

Det var lek, men der holdes,
en streng disiplin,
som ga løfter for fremtidens år.
Da det virkelig gjaldt, og for alvor det smalt,
var vi stolte av ungdommen vår.

Og vi håper at Nygaards,
fremdeles må stå,
som en pryd for vårt land, for vår by.
La fanfarene juble, på trommene slå,
mens hurra-ropet stiger mot sky.

Tekst: Lilla Frimann Meyer (f. 1885)
Mel.: "Vi har sagt det så titt"
Utgitt: 1957

FELLES GAMLEKARSFEST

Nå når tungen er på gli,
vil vi glade hen oss gi,
til de kjære og de kjente gamle toner,
og med visshet kan vi si,
ingen bedre kan enn vi,
tale med om det som kalles tradisjoner.

Selv i dette gamle hus,
kan du ane fortids sus,
fra de buktende og lange karavaner,
som seg snodde taktfast opp,
imot Kalfaret sin topp,
etter trommens lyd og under våre faner.

Ennå står en gammel kall,
som et under denne hall,
holdt sin bue, ja vel uten å slå sprikker,
Jerico - den ramlet ned,
men vår Stadsport som du ser,
den har stått for mange tusen trommestikker.

Lekens alvor, kappestrid,
drev vi i en herlig tid,
men vel ikke alltid uten litt rabalder,
vennskapet er titt latent,
og du adles jo som kjent,
først når du er i en mere moden alder.

Satt du i et fellesråd,
litt på vakt for andres dåd,
og litt spent på hvem som skulle bli den beste.
Tiden formet har ditt jeg,
om enn "gutten" bor i deg,
kan du tåle meget mere av din neste.

Vi med stolthet nevner navn,
som har vært til Bergens gavn,
det er bydeler som Nygaard, Nordnæs, Dræggen,
samlet står vi nå så sterk,
som naturens mesterverk,
ja som Dovre og den barske Lofotveggen.

Reis deg da ifra din plass,
i giv akt nå hev ditt glass,
mens du hyller det som liv og lynne preget.
Et hurra for alt i kveld,
når vi ønsker lykke hell,
for de andre og det korps som var vårt eget.

Tekst: Oluf Kavlie-Jørgensen (1902-1984)
Melodi: Fjellveivisen
Utgitt: 1961

ATTER MARSJERER - FELLESFESTEN 1968

Reis deg og hyll de gamle bataljoner,
trommenes ekko mellom Bergens fjell.
Lytt til hornets dype toner,
fra din livsbanes glad karusell.

Atter marsjerer korpsets gamle karer,
tidernes skiften har gjort oss til ett.
Tradisjonens skanse vi forsvarer,
best ved samholdets stø bajonett.

Din varme hånd er buer og geværer,
åpent visir - det er din uniform.
Slik vi fremad ærens fane bærer,
ja slik mestrer vi vansker i storm.

Blikket ditt fanger bilder fra Dræggen,
gamle Nygaards kronede allé.
Vakt og vold i pakt med Lofotveggen,
gir Nordnæs et barskt renomé.

Likesom flaggets farver hører sammen,
likeså trofast skal vi sammen stå.
Vennskapets gnist skal nære denne flammen,
hos de røde, de hvite, de blå.

Har du følt vårens komme - våpendrager,
har du følt håpet stige i ditt sinn?
Har du følt troens styrke når du jager,
mot en renere, friskere vind?

Har denne fest med venner gitt deg styrke,
og har den sveiset sammen gamle bånd?
Har den gitt mot til deg i dont og yrke?
Det er festen, dens mening, dens ånd.

Tekst: Oluf Kavlie-Jørgensen (1902-1984)
Melodi: "La Madelon"
Utgitt: 1968

TURVISE FOR FELLESTUREN I 1969

Juni-trommer varsler nye festspill i fra Bergen,
byens lørdagskorps er atter ut' og går,
kursen går'ke lengre imot Laksevåg og fergen,
det er andre planer som nå forestår.

Tog og båt og vann,
kurs mot Danmarks strand,
Jyllands Århus er det første mål,
over heden mot den store svenske Gøta-elven,
hvor de ved kanalen lager beste stål.

Alle er vi store, men i dag er vi blitt større,
kjuagutter ifra gamle Bergen by,
ingen folk som ser oss de behøver nå å spørre,
hvorfor Bergen har et slikt fantastisk ry.

I den lyse vår,
unge sterke går,
frem i håpets milde forårsvind,
og i juni-varmen trommestikker de vil drille,
slå en tappenstrek i unge i gutters sinn.

Som tre brødre, kamerater, skal vi vise verden,
leken som gir sunnhet til vår kropp og sinn,
sammen skal vi gledes og vi skal ta med på ferden,
nøklen til vår styrke - lekens disiplin.

Hold nå takten der,
pass på linjen her,
flaggets renhet det er du og jeg.
Det er gøy når Nordnæs, Nygaard, Dræggen
holder sammen,
under sine faner frem ærens vei.

Tekst: Oluf Kavlie-Jørgensen (1902-1984)
Melodi: "Mot i brystet, vett i pannen"
Utgitt: 1969

NYGAARDS BATALJON 120 ÅR

Trommeslag og trommedrill er kjennetegn om våren,
Nygaards Bataljon har startet opp på ny.
Hundrede og tyve år - og jubileet får en
til å tenke tradisjon i Bergen by.
En tradisjon som ingen kan forandre,
den står jo fast som bare det.
Den er forsøkt av mange, mange andre,
ingen av de fikk det "te".
Bergenser hold nu fast ved det du har,
husk at du er Buekorpsets far.
Det som jo setter preg på denne kjekke by,
er Buekorps og paraply.

I attensyvogfemti var det Wilhelm Meyer - mannen
som ga støtet til vår kjære bataljon.
Gutters lek og eksersis var det som dannet rammen
og som har gitt grunnlaget for tradisjon.
Småleken samlet tidlig store skarer,
så populær - vi fikk bevis.
Ja, kjente navn har mange av de karer
som har gjort sin eksersis.
Og mange av de Bergensjenter små
stod trofast der og bare ventet på...
Tidene endres - det gjør Bataljonen ei,
den vil nok alltid hevde seg.

Universitet, tunnel og brede motorveier
rokker ikke Nygaards gamle arnested.
Kjuagutter søker fortsatt inn til gamle leier
der hvor bestefedre eksersisen stred.
Oppslutning, rodevis og med appeller,
uttrykk som fenger hvert et sinn.
Faneforsvar og trommene som smeller,
ja, det går til hjertet inn.
Vår jublant en hyllest herved får,
med takk for mange minnerike år.
Og så til slutt vi sier her ved sangens mål:
Hev deres glass til korpsets skål!

Tekst: Bjørn Berentsen (1937-) og
Gunnar Langlo (1943-)
Melodi: "Strø nogen røde roser" (svensk revymelodi)
Utgitt: 1977

NYGAARDS BATALJON 125 ÅR

Vi e korpset som alle e stolt a.
Våre farger e kvite å blå.
Ingen e no vel bere enn oss. Ka?
Den der rødfargen, den kan du få.
Vi ikkje fra Dræggens,
vi e fra Nygaards!

Nerpå Småleken går vi å trenar
å på Løven, der sluttar vi a.
På oppvisningen e vi en enar!
Sånne skråbakkar vikkje vi ha.
Vi ikkje fra Nordnæs,
vi e fra Nygaards!

Det va vi som fant frem te fotbal'n,
våre slagare, di trommar best!
Kvert år møtar vi hos Admiral'n.
Tinntallerkner? - e bare en pest.
Vi ikkje fra Marken,
vi e fra Nygaards!

Puddefjorden den liggar så blågrå,
å i Parken e grønnfarget gress.
Kan du tenke de bere i byn då?
Skansedammen? - e ikkje no tess.
Vi ikkje fra Skansen,
vi e fra Nygaards!

Kem har Blytten, å Nordgreen, å Langlo?
Kem har Westerlid, å Seierstad?
Ingen slår de de der i en tango.
Di e våre. Vi sa kem vi va?
Vi e jo di beste,
vi e fra Nygaards.

Tekst: Henriette Hagelien (1943-) og Per Hagelien (1943-)
Melodi: "Norge i rødt, hvitt og blått" og
"Vi ikkje fra Norge, vi e fra Bergen"
Utgitt: 1982

HYMNE TIL BUEKORPSBEVEGELSEN

Generasjoner følger samme tanke.
For tradisjonen har fått sitt eget liv.
Ja, gjennom trofast i et korps å vanke,
formes den tó som trengs i all verdens kiv.

I buekorps får hvert talent sin sjanse.
I buekorps kan alle, på ett felt.
bli beste mann, finne sin egen skanse.
Et buekorps er alle som på er meldt.

For eksersis er ei et mål. Kun middel,
til å få oppleve fellesskapets ånd.
Den smelter is, så hver buekorpsgutt selv,
kan føle ansvar og knytte vennskapsbånd.

Den plattform buekorpset gav å stå på,
den har en kraft som varer livet ut.
Derfor, når store dager siden oppstår,
hver gamlekar i flosshatten rykker ut.

Vær hyllet Bergen, byen som ga ånden.
Vær hyllet buekorpsgutter og de menn,
som gjennom år og atter år, i hånden,
bar buen frem i linjene, venn ved venn.

Vær hyllet de som skapte tradisjoner,
som skapte menn, som skapte dagens by.
Vær hyllet fremtidens generasjoner.
Vi hyller dem ved nåtidens trommegny.

Tekst: Per Hagelien (1943-)
Melodi: "Udsigt fra Fløien"
Utgitt: 1982

NYGAARDS BATALJONS HOVEDKVARTER

Det går en bro fra Oscarstenerne,
til dette nye stamkvarter.
Her kan korpset finne sin styrke.
Her kan nye tanker få rom.
Kan du høre historiens sus?
Kan du høre de som gikk foran,
og skapte Nygaards Bataljon?
Nå er det vår generasjon,
som bærer buekorpsets fremtid.
Marsjér, vår bataljon!
I Nygaardshusets rom,
er alt på plass.
For vårt palass, vi hever våre glass!

Tekst: Per Hagelien (1943-)
Melodi: "Marseillesen"
Utgitt: 2013

KORT OM NOEN AV KOMPONISTENE OG TEKSTFORFATTERNE

Under følger en kort biografi over noen av komponistene og tekstforfatterne med spesiell tilknytning til Nygaards Bataljon eller Bergen. Komponister og tekstforfattere som er velkjente fra andre kilder er utelatt. Tekstforfatterne og komponistene E. Borge, Adolph Kr. Nielsen, Martin J. Nielsen og Klaus Nordang har vi imidlertid ikke maktet å finne informasjon om, og håper noen av våre sangere kan supplere med informasjon om dem.

Bjørn Berentsen født i 1937 og begynte i Nygaards Bataljon i 1950. I 1954 gikk han sitt siste år som aktiv og var da 2. faneoffiser. Han flyttet senere til Oslo, men har beholdt sitt medlemskap i ENF.

Kristian Magdalon Bing ble født i Bergen i 1862, og praktiserte som overrettssakfører i Bergen. Han var i tillegg sterkt interessert i kultur, historie og friluftsliv. Han kjempet buekorpsenes sak i 1880-årenes kamp mot politimester Salicath, og skrev verdens første bok om de bergenske buekorpsene: "Guttekorpsene i Bergen" i 1889. Han skrev senere historiebøker for både Dræggens Buekorps og Nordnæs Bataillon. Bing døde i Bergen i 1935.

Johan Nordahl Brun ble født i 1745. Brun var prest, biskop og dikter. I 1774 ble han sokneprest i Korskirken, i 1793 stiftsprost og i 1804 biskop i Bergen. I tillegg til Bergenssangen skrev han også vår første nasjonalsang: For Norge, kjempers fødeland. Biskop Brun døde i Bergen i 1816.

Konrad Neumann Hjelm Dahl var født i Melhus i 1843 var i en årrekke fengselsprest i Bergen. I tillegg skrev han noveller og bøker. Sine erfaringer som fengselsprest har han skildret i romanen "Arne Livaag". Han døde i Oslo i 1931.

Theodor Engebø ble født i 1879. Han vokste opp i Magnus Barfots gate og Fosswinckels gate, og gikk i Nygaards i 1890-årene. Han skrev gjennom hele livet en mengde dikt og sanger, bl. a. Florøsangen, ”Skjønn er du by”. Mange av hans dikt og sanger ble utgitt i bokform i 1934 i boken ”Dikt fra Bergen og skjærgården”.

Carl Olav Gram Gjesdal ble født i 1921 i Bergen og var blant annet redaktør i Morgenavisen i Bergen. Han var en utømmelig kilde av kunnskap om Bergen i fortid og nåtid og skrev flere bøker om byen. Han ble en selvskreven general for Bergens 900-årsjubileum i 1970. Han døde i 1996.

Didrik Hegermann Grønvold ble født i Bergen i 1855. Han var skolemann, museumsbestyrer, forfatter og musikkanmelder i Bergenspressen. Hans viktigste bragd var nok likevel at han var den som skrev tekst til Nygaardsmarsjen i 1890. Grønvold døde i 1928.

Per Hagelien ble født i Bergen i 1943. Han var 1. kompanisjef i Nygaards Bataljon i 1960. Senere ble han høyesterettsadvokat i Bergen. Som ung æresriflebærer takket han for maten på soldatfesten på 100-årsjubileet, han skrev og fremførte prologen i Grieghallen på 125-årsjubileet og han holdt hovedtalen på 150-årsjubileet. I 2013 skrev han *Buekorpsboken*. Han er gift med billedkunstner **Henriette Hagelien** (f. 1943).

Adolf Hansen ble født i Oslo i 1852. Han studerte musikk i Paris, før han ble ansatt som musikk-løytnant og instruktør ved Brigademusikken i Bergen. Hans konserter i Byparken trakk store menneskemengder. Han komponerte til alle slags anledninger og flere kjente personer i Bergen fikk sin egen marsj eller vals. Edvard Grieg fikk sin egen serenade. Adolf Hansen døde i Bergen i 1911.

Henrik Jansen ble født i 1877 og skrev en rekke sanger og dikt om Bergen. Mest kjent er han kanskje for ”Utsikt fra Fløien”. Han døde i 1923.

Oluf Kavlie-Jørgensen født 1902 gikk i Nordnæs Bataillon og var sjef i 1921. Kavlie-Jørgensen døde i 1984.

Gunnar Langlo er født i 1943 i Bergen. Han begynte i Nygaards Bataljon i 1953 og ble sjef i korpset i 1961. Han ble senere advokat og dommer (nemndleder) i Bergen.

Olav Lofthus født i Ullensvang i 1847. Han drev folkehøyskole først i Vikøy og senere på Halsnøy. Fra 1870 skrev han fast i Bergens Tidende og etter 1872 var han medredaktør frem til sin død i 1894.

Lilla Frimann Meyer ble født i 1885 og er datter av stifteren, Wihlem Frimann Meyer. Hun skrev to sanger til Nygaards Bataljon i forbindelse med 100-årsjubileet i 1957.

Wilhelm Frimann Meyer ble født i 1843. Han regnes som Nygaards Bataljons stifter, sammen med Albert Fougner og Adolf Jahn. Han var adjunkt ved Bergen Katedralskole. Han døde i 1910.

Wilhelm Frimann Meyer (jr.) er sønn av stifteren, Wilhelm Frimann Meyer og født i 1884. Han ble senere skribent, redaksjonssekretær og journalist. Han skrev Nygaards Bataljons andre historiebok som kom ut i 1929. Han døde i 1931.

Else Vedeler ble født i Bergen i 1910. Hun hadde tilknytning til Nygaards Bataljon gjennom flere av Vedeler-guttene som gikk i Nygaards på 1900-tallet. Hun døde i Oslo i 1990.

Erik J. Westerlid ble født i Bergen i 1912. Han var sjef i Nygaards Bataljon i 1933, redaktør for Nygårdsnytt 1933-1935 og 1945-1948 og formann i ENF 1964-1970. Han kjente "hele Bergen" og var fast ansatt sekretær for Salgs- og reklameforeningen i Bergen fra 1949 til han døde i 1974.

Julius Kristoffer Britanus Woldsdal ble født i Ålesund i 1869. I 1887 begynte han på underoffisersskolens musikklinje på Bergenhus. Her virket han i hele 42 år som militærmusiker. Han spilte også bratsj og horn i teaterorkesteret på Den Nationale Scene og i Harmonien. I tillegg var han en kjent dirigent for flere kor og korps i Bergen. Vi kjenner ca. 90 opus etter Woldsdal. Han skrev notene til Nygaardsmarsjen.

Dette sangheftet er trykket i Bergen i 2015, og utgjør det mest komplette sangheftet som noengang er utgitt i Nygaards Bataljon. Sangtekstene er gjengitt på norsk bokmål etter gjeldende rettskrivingsmal, med mindre hensynet til sangens rim, vers eller historiske særpreg tilsier noen annet. For eksempel er "paa" skrevet som "på", "tæt" som "tett" og "mandskab" som "mannskap". I tidligere sanghefter er det benyttet en blanding av dansk, riksmål, bokmål, gammelt og nytt. Stavemåtene har også variert oppgjennom årene. Dersom man ønsker å studere tidligere skrivemåter og variasjoner henvises det til tidligere versjoner av sangheftet.